

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/90/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010462
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4312010462.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, Dr., v trestnej veci odsúdeného F. D. , pre trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a iné, o sťažnosti odsúdeného F. D. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 21.06.2012, sp. zn. 1Pp/22/2012, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. augusta 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. D. **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 21.06.2012 sp. zn. 1Pp/22/2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného F. D. (ďalej len „odsúdený“) o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/42/2006 zo dňa 01.12.2006, právoplatným dňa 19.12.2006.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený splnil len formálnu podmienku (výkon polovice uloženého trestu) a nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok - nepreukázal určitý stupeň polepšenia, počas výkonu trestu odňatia slobody, riaditeľom ústavu bol hodnotený, že nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a neodporúča sa podmiennečné prepustenie, opakovaná trestná činnosť rôzneho charakteru však nepoukazuje na kritický postoj k jeho páchaniu, prístup k plneniu ochranného programu zaobchádzania nepoukazuje na zmeny postojov k vlastnej resocializácii, - prognózu, že bude viesť riadny život v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, pretože ako to vyplýva z pripojeného odpisu registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, v minulosti sa už viackrát dostal do rozporu so zákonom, predchádzajúce odsúdenia nemali pozitívny vplyv na jeho prevýchovu, a preto je potrebné k dosiahnutiu účelu trestu, aby odsúdený vykonal trest v pôvodne uloženej výmere, lebo vzhľadom na jeho páchanie trestnej činnosti nemožno dôvodne predpokladať, že v prípade podmiennečného prepustenia už bude viesť riadny život.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, teda včas, sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil tým, že výrok napadnutého uznesenia považuje za predčasný, vecne nesprávny a nespravodlivý, nakoľko je založený na nesprávnom a nezákonnom hodnotení dôkazov a neúplnom zistení skutkového stavu. Je presvedčený, že hodnotenie pána riaditeľa ÚVTOS je účelové, neúplné, nepravdivé v rozpore s dobrými mravmi a právom na ochranu osobnosti podľa § 11 Obč. zák., čím predstavuje nezákonný zásah a dôkaz na ktorý súd nemal nekriticky a neobjektívne nahliadať. Všetky negatívne tvrdenia v hodnotení sú fiktívne nepodložené žiadnymi dôkazmi, pričom každé jedno z nich tvorí samostatnú

skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia alebo priestupku, za ktorý však nebol nikdy potrestaný. Súdu namieta nezákonnosť nepoučenia o procesných právach a povinnostiach, resp. neurčitost' a nezrozumiteľnosť v rozpore s § 37 ods. 1 Obč. zák., teda absolútna neplatnosť tohto procesného úkonu a odňatie práva na obhajcu a prístup k nemu v rozpore s § 34 Tr. por. Záverom uviedol, že budúcnosť síce predvídať nevie ako pán riaditeľ či súd, ale sám vo vlastnom záujme chce viesť slušný a riadny život, už nikdy sa nevrátiť do VTOS, a preto prosí o poslednú možnosť a prepustenie na slobodu, prípadne i s probačným dohľadom. Už aj vysoký vek mu bráni reálne páchať trestnú činnosť, nehovoriac o zlom zdravotnom stave, čo potvrdzuje účelovosť a špekulatívnosť dôvodov a hodnotenia riaditeľa, nezakladajúcich sa na pravde.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie 06.08.2012, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmienenečného prepustenia, ktorou podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že ani doposiaľ ukladané nepodmienečné tresty odsúdenému, nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, jeho postoj k páchaniu trestnej činnosti nie je kritický, preto i podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený právoplatným rozhodnutím.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie o jeho návrhu na podmienenečné prepustenie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.